

1 Ocak Yılbaşı ve Muhtevası

Muhammed Fatih

28 Ara, 2017

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah’a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah’a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden Müminlere olsun.

Allah-u Teâlâ biz Müslümanlara, kâfirlere benzememeyi emretmektedir. Bir Müslüman kesinlikle onlar gibi hayat süremez, onları taklit edemez. Kâfirleri taklit etmemekle emrolunduğumuz gibi onlara dostta olamayız. Zira İman ile küfrün en sağlam bağı kâfirlere karşı düşman, Müslümanlara karşı dost olmaktır. Allah-u Teâlâ bizleri birçok ayette müşrikleri dost edinmekten nehyediyor.

“Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.” (Maide, 51)

“Yılbaşı bayramı” veya “Noel bayramı” denilen kutlama; asıl itibariyle İslam’da olmayan ve İslam’ın reddettiği, Hristiyanların kutladığı bayramdır. Hatta Hristiyan kaynaklarında da yeri olmayan Noel ve Noel baba figürü, Hz. İsa’nın doğumundan yaklaşık 350 sene sonra Roma’da ortaya çıkmıştır. Roma güneşe tapıyordu. İmparator, Güneşperestlikle Hristiyanlığı birleştirerek Güneş tanrısının doğum günü olan 25 Aralık’ı Hz. İsa’nın doğum günü olarak kabul etti, buna Noel, doğum ya da halk arasında bilinen ismiyle de Mevlüt denilebilir. Güneşe tapanlar, güneşin 25 Aralıktan itibaren daha geç batmasının tanrıların kendilerini daha çok sevmesine bir işaret olarak sayarlar ve yeniden doğduğuna inanarak bayram yaparlar. Dans, içki, zina, çam ağaçları ışıklandırma, hindi kesme, domuz başı kaz kızartması yemeyi gelenek haline getirmişler. 25 Aralık ve 1 Ocak arasını eğlence ve tatil günleri kabul etmişlerdir. Yani bu “Noel/Doğum/Mevlüt” hurafesi güneşe tapanlardan Hristiyanlara geçmiştir. Pazar (Sunday/Güneş günü) putperestlerce kutsal sayıldığından aynen geçmiştir. Tanrının oğlu gibi birçok inanç, adet, gelenek, Pagan putperestlerinden Hristiyanlığa geçmiştir. Ağaca tapma Avrupalı putperestler arasında yaygındır.

Bizim ana amacımız ise onlara özenmemek, onları taklit etmemek, İslam çizgisi doğrultusunda hayatımıza yön vermektir. Gayri Müslimlerin bayramlarını kutlamak bazen küfür, bazen de haram olabilir. Şayet onların bayramlarını tazim (kâfirlerin bayramı diye yüceltmek) ederek kutlanırsa kişi dinden çıkmakla karşı karşıya kalır. Böyle zamanlarda tazim olmadan, sırf eğlenmek maksadıyla katılmak veya kutlamak haram olur. Bu hükümlere dair Kur’an ve Sünnette birçok delil mevcuttur. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) *“Kim bir kavme özenirse, benzemeye çalışırsa onlardan olur”*

şeklindeki buyruğu gibi. Bu hadis kâfirlere benzemenin mutlak anlamda haram olmasını gerektirir. Yemede, içmede, giyinişte vs. hayatın tüm alanlarında onlar gibi olmamayı gerektirir. Başka bir delil de Peygamberimizin *“Müşriklere ters düşünüz, muhalefet ediniz”* şeklindeki buyruğudur. Bu deliller sayıca çoktur. Gerek Kur’an’da ve gerekse Sünnette *“gazaba uğramışların (Yahudilerin)”* ve *“sapıkların (Hristiyanların)”* yollarından gitmenin haram olduğunu gösteren çok sayıda delil vardır. Hiç şüphesiz kâfirlerin bayramları, onların yollarının, hayat tarzlarının bir parçasıdır.

Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyurur: *“Onlar ki, yalan konuşulan yerlerde bulunmazlar ve boş laf edenlerle karşılaştıklarında vakarla geçip giderler.”* (Furkan, 72)

Tabiinden Mücahid (*rahimehullah*), bu ayetle ilgili; *“Burada müşriklerin bayramları kastediliyor”* demiştir. Yine tabiinden Rabii b. Enes’de aynı görüşü paylaşıyor. Öte yandan Kadı Ebu Ya’la (*rahimehullah*); *“Müşriklerin bayramlarına katılmayı yasaklayan bir çağrıdır”* diye ifade etmiştir.

Hızır’ın doğum yıldönümü olduğu sanılarak yapılan bu kutlamalar dinimize aykırı adetlerdir. İslam’dan başka dinlerin bayramlarını kutlamak dinimizde yasaklanmış bir amel olup, Rabbimiz (*azze ve celle*) onların yerine bizlere Ramazan ve Kurban bayramlarını meşru kılmıştır. Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Medine’ye geldiği zaman yerli halkın eğlenerek kutladığı iki bayram gününün olduğunu gördü. Medinelilere *“Bu günlerin anlamı nedir?”* diye sorunca onlardan *“Biz cahiliye döneminde bu günlerde eğleniyorduk”* cevabını aldı. Bunun üzerine Medinelilere şöyle buyurdu; *“Allah sizin iki eğlence gününüzü, onlardan daha hayırlı olan şu iki günle değiştirdi. Bu iki gün Kurban ve Ramazan bayramı günleridir.”* (Ebu Davud)

Bir şeyi değiştirmek değiştirilen şeyi bırakmayı gerektirir. Çünkü değiştirilen şeyle yerine konan şey bir arada bulunamaz. Buna göre bu ifade tarzı, ancak bir arada bulunamayacak, birbirleri ile bağdaşamayacak nitelikteki şeyler ve durumlar için kullanılabilir. Hz. Ömer (*radiyallahu anhu*) *“Allah düşmanlarının bayramlarından sakınınız”* diye buyurmaktadır.

Günümüzde Müslüman toplumların başına gelen büyük musibetlerden biri de Yahudi, Hristiyan ve diğer kâfir toplumlardan oluşan cehennem ehline uymaları ve onlara benzemeleridir. Öyle ki onların birçoğu hakkında Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şu sözü gerçekleşti: *“Sizden öncekilerin yoluna tıpatıp uyacaksınız. Onlar, kertenkele deliğine girse siz de peşlerinden gireceksiniz.”* Sahabîler: *“Ey Allah’ın Rasûlü, Yahudi ve Hristiyanları mı kastediyorsun?”* diye sorunca Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi*

ve sellem): “Ya kim olacak?” diye buyurmuştur. (*Buhârî, Müslim*) Yani “Elbette ki onları kastediyorum” demek istemiştir. Diğer bir rivayette de: “*Onlardan biri, sokakta annesiyle zina etse siz de aynısını yapacaksınız*” buyrulmuştur. (*Hâkim*) Gerçekten de Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in dediği gibi oldu; artık Müslümanların pek çoğunu küfür ehlinden ayıramaz olduk.

Hristiyanlar, İslam beldelerine haçlı seferleri düzenleyerek savaş ilan ederlerdi. İslamiyet’i ve Müslümanları böyle yok etmek arzularındaydılar. Son asırlarda ise haçlı seferlerinin yerini televizyon, internet ve basın yayın kuruluşları almıştır. Amaçları Müslümanları kendilerine benzeterek, İslamiyet’in ruhunu ve maneviyatını ortadan kaldırıp kendileri gibi Müslümanları da dünya ehli yapmaktır. Müslümanlar ise basiretli olup bu tür oyunlara gelmemelidirler.

Yılbaşı gecesi yapılan ameller veya kutlamalar daha çok din, ırz, namus, ahlak ve aile kavramlarını yıkmak için özenle tasarlanmış eylemlerden ibarettir. Aynı zamanda bu yapılan kutlamalarda Allah (*azze ve celle*)’nin diniyle alay veya emirlerine isyan mahiyetinde filler varsa durumun ciddiyeti de o kadar büyük ve tehlikelidir.

Yılbaşı gecesinde yapılan amellerden uzak durmak gerekir. Hindi alıp kesmek, çam ağacı satın almak, Noel baba kostümü ve oyuncakları almak/satmak, piyango bileti almak, parti düzenlemek ve parti şapkaları almak gibi eylemler Müslümanların amellerinden olmayıp, kâfirlere benzemek olur. Allah düşmanlarının bayramları Noel ile sınırlı olmayıp, Müslümanlar bu tür bayramları bilmeli ve onlardan uzak olmalıdırlar. Bunlar Paskalya, Hıdrellez, Nevruz gibileri olup, günümüzde bu tarz bayramlar bir hayli çoğalmıştır. Cumhuriyet, gençlik ve spor bayramı, zafer bayramı, çocuk bayramı, anneler günü bayramı, sevgililer (Aziz Valentin) günü vs. bayramlar da İslamiyet’in iki bayramından başka bayramlardır. Allah ise bunları daha hayırlı olan Kurban ve Ramazan bayramları ile değiştirmiştir.

Biz Müslümanlar, yaşantımızda ve eğlencelerimizde bizden olmayanlara muhalefet etmekle emrolundu isek, Allah (*azze ve celle*)’nin hükümleri konusunda, kâfirlere nasıl muhalefet etmemiz gerekir! Bilakis Allah’ın hükümlerini baş tacı yapıp beşer ürünü olan, şeriat dışındaki bütün sistemleri (Laiklik, Demokrasi, Sosyalizm, Kapitalizm, Kemalizm, Marksizm, vs...) inkar etmemiz ve onlardan uzak olduğumuzu her daim yinelememiz gerekmektedir. İşte Allah’ın dininden olmayan bu sistemler küfür fabrikalarıdır. Bunların içerisinden her gün Allah’ın Kuran’da zikrettiği necis müşrikler ortaya çıkıp insanları ifsat etmektedirler. Bize düşen görev ise; Allah’ın gerçek ilahlığını ve Rabliğini yakinen bilmek ve bunlara zıt olan şirki temelinden reddetmektir.

Ancak bu şekilde cennetinin varisleri oluruz.

Hemen belirtelim ki, sözü geçen cahiliye kaynaklı iki bayram günü İslam döneminde unutulmuş, ne Peygamberimiz zamanında ne de halifeler döneminde bu günlerden iz kalmamıştı. Eğer halk bu günlerde eğlenmekten alıkonmamış olsaydı, bu geleneği devam ettirirdi. Çünkü gelenekler, değişmeyi sağlayıcı bir motif olmadıkça değişmezler. Özellikle kadınlar, çocuklar ve halk çoğunluğu tatil ve oyun bayramı olarak kutladıkları günleri büyük bir heyecanla gözlerler. Nitekim çoğu krallar ve devlet başkanları idare ettikleri halkın geleneksel bayramlarını değiştirmeyi başaramamışlardır. Çünkü halk vicdanında bu bayramlarla ilgili motifler kuvvetli ve kalabalıkların bu bayramları kutlama arzuları güçlü olagelmıştır.

Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) söz konusu cahiliye bayramlarına güçlü bir şekilde karşı çıkmasaydı, bu bayramlar, sönük bir biçimde de olsa, varlıklarını devam ettireceklerdi. Demek ki, Peygamberimizin güçlü bir şekilde karşı çıktığı ve engellediği adet ve davranış haramdır.

Unutmamalıyız ki; Müslümanın Takvimi ve yılının ilk günü 622 yılında Peygamberimizin hicretiyle başlayan 1 Muharrem'dir. Hicret; Şirkten tevhide, küfürden imana, esaretten özgürlüğe, kabilecilikten İslam kardeşliğine yürümenin adıdır. Dolaysı ile Müslüman bu gecede geçen bir senenin içinde, ne kadar hayırlı amellerim oldu ya da şerli amellerim oldu diye muhasebesini yapar.

Allah (*azze ve celle*)'nin, yüce ve büyük bazı hikmetlerden dolayı cehennem ehli olan kâfirlere muhalefet etmemizi bizlere emretmiştir. Bu hikmetlerden biri, kâfirlerin muhabbetinin Müslümanların kalplerine girmesini engellemektir. Zira onlar, Allah'ın ve Müslümanların düşmanlarıdır. Birtakım işlerde onlara uymak ve benzemek, beraberinde yakınlaşmayı getirir, buradan da sevgi ve muhabbet doğar.

Ey kardeşim! Unutmamalıyız ki Yahudi ve Hristiyanlar Kurban bayramında kurban kesmez, Ramazan bayramını tebrik etmez ve Hicretin başlangıcı olan 1 Muharrem'i kabul etmez.

Öyle ise inancımızın kâfirlerle bir olmaması, dış görünüşümüzde de onları taklit etmememizi gerektirir. Kişinin dış görünüşünde onları taklit etmesi, istemese de inancında da onlara benzemeyi beraberinde getirir. Hz. Ömer (*radiyallahu anh*)'ın "İnandıkları gibi yaşamayanlar, yaşadıkları gibi inanırlar" nasihatini aklımızdan çıkarmamamız gerekir.

Allah-u Teâlâ, şeriatından yüz çeviren din düşmanlarına sevgi besleyen

kimselerin iman etmiş olamayacaklarını bildirmiş ve şöyle buyurmuştur: *“Allah’a ve ahiret gününe iman eden bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları dahi olsa- Allah’a ve Rasûlü’ne düşman olanlara sevgi beslediklerini göremezsin.”* (Mücadele, 22)

“...Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. (Bakara, 120)

Şimdi seninle beraber Kâfirler ile Dostluğun neticelerini maddeler halinde inceleyelim;

1- Kâfirleri Dost Edinmede Nehyin Sebebi

Allah (azze ve celle) bir şeyi emrettiği veya nehyettiği zaman onun asıl gayesi itaattir. İslam’ın anlamı da budur.

“Kâfirler birbirlerinin dostudurlar eğer siz onları dost edinirseniz yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur.” buyrulur. (Enfal, 73)

Allah (azze ve celle) insanlara bir şariat belirlediği zaman fitratlarına en uygun kanunlarını indirmiştir. Allah’ın bizden teslimiyet istemesinin sebebi de budur.

“Müşrikler ve ehli kitaptan kâfirler size hiçbir hayrın indirilmesini istemezler.” (Bakara, 105) buyurulmuştur.

Kâfirin dostluğu her zaman yalandır. Hiçbir zaman Müslümanlar için hayır istemezler ve istememişlerdir. Bu ayeti kerime bunun en büyük delilidir. Eğer bir yerde kâfirler Müslümanlara iyi davranıyorsa -istisnalar hariç- mutlaka orada bir hile vardır. Bunun en güzel delili de tarihte kâfirlerle ittifak yapan İslam devletlerinin akıbetidir. Sonları hep aynıdır. Hüsran!

2- Kâfirleri Dost Edinmeye İten Sebepler

Kur’an’da kâfirleri dost tutanlar genelde münafık karakterli insanlardır. Münafık, iman etmediği için sürekli kendi menfaatini düşünür. Bunun için de hem iman ehlinden yana hem küfür ehlinden yana olmak suretiyle kendini sağlama almaya çalışır.

Allah (subhanehu ve teâlâ) şöyle buyuruyor: *“Onlar ikisi arasında bocalayan kararsız kimselerdir. Ne bunlara nede onlara taraf olurlar. Allah’ın şaşırttığı kimseye sen asla yol bulamazsın.”* (Nisa, 143)

Tarih boyunca dünya hayatını ahirete tercih eden menfaatperest insanlar, kâfirleri dost edinmişlerdir. Hem dünyalarını hem de ahiretlerini heba

etmişlerdir.

Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyuruyor: “*Kalplerinde hastalık bulunan kimselerin ‘devrin aleyhimize dönmesinden korkuyoruz’ diye (kâfirleri dost edinmek için) koşuştuklarını görürsün.*” (Maide, 52)

Bu ayette Allah (*subhanehu ve teâlâ*) onların, kâfirleri korkuları sebebiyle dost edindiklerini belirtir. Kalbe Allah korkusu yerleşmediği zaman kalp kâinattaki her şeyden korkmaya başlar. Bu korku da insanı cinsine göre, Allah’ın nehyettiklerini işlemeye sevk eder. “Allah, münafıkların kâfirleri dost edindiklerini bildirdikten sonra “*İzzeti onların yanında mı arıyorlar?*” diye buyurur. (Nisa, 138)

Birçok sahabe sözlerinde “Biz zelildik, Allah bizi İslam’la aziz kıldı. Biz ne zaman izzeti Allah’ın bizi aziz kıldığı İslam dışında ararsak Allah bizi tekrar zelil kılar” demişlerdir. Münafık ve kâfir ise iman edemediği için bu izzeti hissetmez ve kendine izzet kaynağı arar. Bugün bu ayeti ve particilik zihniyetini düşünürsek, particiler Müslümanların söz sahibi olabilmesi için kendilerinin de küfür kabul ettiği sisteme dost gibi görünürler. Bunun sebebi de aziz olan Allah’a teslim olmayışlarıdır.

3- Dinler Arası Diyalog

Bir fikrin başka bir fikirle diyaloga geçebilmesi için, önce onun meşruluğunu kabul etmesi gerekir. Sahibine kâfir dediğimiz, ateş ehli diye nitelendirdiğimiz insanlarla diyaloga geçmemiz mümkün değildir. Yahudi ve Hristiyanların hükmü Kuranda şöyle belirtilmiştir.

“Muhakkak ki: “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler kâfir oldular.” (Maide, 17)

“Muhakkak ki: “Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler kâfir oldular.” (Maide, 73)

“Yahudiler “Allah’ın eli bağlıdır” dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlandı ve onlara lanet edildi.” buyrulmaktadır (Maide, 64).

Kur’an-ı Kerim ehli kitabın lanete duçar olduğu, Allah’ın gazabına müstahak olduğu ve kâfir oldukları ile ilgili ayetlerle doludur.

“Şüphesiz din Allah’ın yanında İslam’dır.” (Ali İmran, 19)

“Kim İslam’dan başka din ararsa ondan asla kabul olunmaz. Ve o ahirette zarara uğrayanlardan olur.” (Ali İmran, 85)

Bu ayetler, açıkça son peygamberden sonra bu dinlerin hiçbir şekilde insanı kurtaramayacağını ifade eder. Öyleyse ehli kitap da kâfirler zümresindendir. Diyalog yapabilmek için bu ayetleri görmezden gelmek gerekir. Bu, pratikte vuku bulan bir gerçektir. Diyalogcular Müslüman olduklarını iddia etseler de sırf diyaloglarını gerçekleştirmek için Kur'an'daki bunca ayeti hiçbir zaman zikretmezler.

4- Kâfirlere Benzemek

Kâfirlere benzemek onları dost edinmenin türlerindendir. İslam'da asıl olan kâfirlere muhalefet etmektir. Bunun en başlıca sebeplerinden biri, dıştaki benzeme ve taklidin içte sevgiye ve hayranlığa yol açmasıdır. Bu da yasaklanmıştır. Sahih bir hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurur:

“Kim bir kavme benzerse o da onlardandır.”

İbn-i Kesir (*rahimehullah*) bu hadisi açıklarken şöyle demiştir: “Bu hadis; konuşmalarında, fiillerinde, giyim kuşamlarında, bayramlarında, ibadetlerinde ve bunların dışında bize meşrû kılınmamış ve bizim de kabul etmeyeceğimiz işlerinde kâfirlere benzemeye çalışma konusunda çok sert bir yasak ve ağır bir tehdit içermektedir.” (Tefsiru İbn-i Kesir)

Bu hadis kâfirlere benzemenin mutlak anlamda haram olmasını gerektirir. Benzeme çeşidine göre -Allah korusun- küfre kadar ulaştırır.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Adiy b. Hatem'in boynunda hac görmüş ve “*Bu putu boynundan at*” demiştir. Başka bir sahabede de bir elbise görmüş ve “*Bu kâfirlerin elbisesidir bunu giyme*” buyurmuştur.

İslam, geldiği günden itibaren kâfirlere muhalefeti (özellikle dinin şiarlarında) teşri kılmıştır. Peygamberimiz Medine'ye geldiğinde Medinelilerin bayram yaptıkları iki günleri vardı. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Şüphesiz Allah sizi ondan daha hayırlı iki günle değiştirmiştir; bunlar Kurban ve Ramazan bayramıdır.*” demiştir.

“Müşriklere muhalefet ediniz; sakalları uzatıp bıyıkları kısaltınız.”

“Ehli kitap sakallarına kına yakmaz, onlara muhalefet ediniz ve sakallarınıza kına yakınız.” buyurmuştur.

Peygamberimizin muhalefeti emrettiği hadisler o kadar çoktur ki, Medine'deki ehli kitap “*Bu adam bizde olan hiçbir şey bırakmadı, mutlaka ona muhalefet*

etti” dediler.

5- Kâfir Olanlara Uyanların Cezası

Allah’u Teâlâ Yahudi ve Hristiyanları kastederek Peygamberine şöyle vahyetmiştir. *“Eğer sana gelen bu ilimden sonra onların hevalarına uyarsan, (Allah’ın cezasından seni koruyacak) ne bir dostun ne de bir koruyucun olur.”* (Ra’d, 37) İbn-i Kesir (rahimehullah) bu ayetin tefsirinde şöyle demiştir: “Bu ayet, Peygamber’in Sünnetine ve Muhammedî yola -salat ve selamın en üstünü ona olsun- tâbi olan ilim sahiplerinin, dalalet ehlinin yoluna uymamaları gerektiği konusunda büyük bir tehdit içermektedir.”

6- Kâfirlerin Bayramlarını Tebrik Etme Ve Hediye Alma İle İlgili Âlimlerden Nakiller

İbnu’l-Kayyim zimmet ehli kitabında şöyle demektedir: “Kâfirlerin, kendilerine has olan küfür içerikli dinî törenlerini tebrik etmek, âlimlerin ittifakıyla haramdır, (küfür olarak ta olur) onların bayramlarını tebrik ederek: “Bayramın mübarek olsun” veya “Bayramın kutlu olsun” vb. demek gibi. Bu sözü söyleyen kişi, küfre düşmekten kurtulsa dahi bu yaptığı yine de haramdır. Zira bu, bir Hristiyan’ın Haça secde etmesini kutlamakla aynı konumdadır. Hatta bu, Allah katında, bir kimseyi içki içmek, adam öldürmek, zina etmek vb. gibi bir günahattan dolayı tebrik etmekten daha büyük bir günahdır ve Allah’ı bunlardan daha çok gazlandırır. Dine değer vermeyenlerin çoğu, bu hataya düşer ve yaptığı işin ne kadar çirkin olduğunu da kavrayamaz. Zira kim, bir kulu işlediği günah, bidat veya küfür sebebiyle kutlarsa Allah’ın gazap ve öfkesiyle karşı karşıya kalır.”

Hanefî mezhebinin değerli âlimlerinden Molla Ali el-Kâri, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir: “El-Hulasa adlı eserde zikredildiğine göre: “Kim, Nevruz günü bir Mecusi’ye yumurta hediye ederse kâfir olur. Çünkü o, bu yaptığıyla küfür ve sapıklığında o Mecusi’ye yardım etmiş veya hediye verme hususunda onlara benzemiş olur. ”

Yılbaşını kutlamak haramdan başlayıp, çeşidine göre küfre kadar götürür.

Mecmeu’n-Nevâzil adlı kitapta şöyle denmektedir: “Mecusîler, Nevruz gününde toplansa ve bir Müslüman da onlar için: “Ne güzel âdetleri var!” dese kâfir olur. Çünkü onun bu sözü, küfür âdetlerinden hoşlandığı, bununla birlikte İslâmî âdet ve gelenekleri beğenmediği anlamına gelir.”

Fetâvâ es-Suğrâ adlı eserde de şöyle denmiştir: “Bir kimse, daha önce satın almadığı halde özellikle Nevruz gününe saygı amacıyla birtakım şeyler satın

alırsa kâfir olur. Çünkü bu hareketiyle o, kâfirlerin bayramına saygı göstermiş olur.”

Diğer bir meselede Yılbaşı günü düzenlenen Milli piyango çekilişidir. Millî Piyangoya “dinî piyango, dinî kumar” da denilebilir. Halkın h iç de haram diye umursamadığı “para gelsin de, nasıl gelirse gelsin” diye 80 milyonluk ülkede 50 milyondan fazla piyango bileti satılıyorsa ve Milli Piyangonun haram olduğunu bile bilmeyen Müslümanlar var” deniliyorsa Allah’ın gazabını hak etmiş bir topluluğun var olduğunu görebilmeliyiz. Milli Piyango’dan para kazananların çok kısa süre sonra sadece o parayı değil, çoğu zaman ailelerini, mutluluklarını, sağlıklarını ve hatta hayatlarını da kaybettikleri ortaya çıkaran belgelere internetten ulaşabilirsiniz.

Evet, kardeşim; İslam’ın kesin olarak yasakladığı içki, kumar, fuhuş vb. gibi büyük günahların tamamının bir gecede yapıldığı başka bir gece var mıdır? Gençlerin alkol ve uyuşturucu bataklığına düştüğü, Milli piyango bileti ile kumar ve kolay kazanma alışkanlığının başladığı gece. Rabbim neslimizi korusun. Âmin.

“Sözlerimi bitirirken Rabbime şöyle dua ediyorum. Ey kalpleri evirip çeviren Allah’ım kalplerimizi dinin üzere sabit kıl. Ey Rabbim, bizleri anlattıklarımızdan gafil kılma, Allah’ım Akidemizi kendi basit sorunlarımızın elinden kurtar ve koru. Rabbim, bize sorumluluktan kaçan inanç ucuzluğuna karşı dayanma gücü ver.

Ey Rabbim bugün insanlar İslam’ı bilmiyorlar bilmedikleri gibi öğrenmek de istemiyorlar. Hayatlarında hep senin razı olmadığın haram ve şirk dolu ameller var ya rab. Şenin şeriatından, yasalarından, kanunlarından, yüz çevirdikleri gibi anlattığımızda Kur’an ayetlerini ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in hadislerini duyduklarında kulaklarını tıkayıp, gözlerini kapatıyorlar. Bizi onların hidayetlerine vesile kıl. Bizi şirk ehlinde ve onların yollarından uzak eyle.

Biz biliyoruz ki, onlar Allah için üçüncüsüdür demişler ve kâfir olmuşlar. Ve biz hahamları, papazları helali haram, haramı da helal yapan anlayışı reddetmeyenlerin onları ilah edindiklerini ve kâfir olduklarını biliyoruz. Bizler peygamberden önce ve sonra başka bir dinin batıl, geçersiz, hükmü kalkmış olduğuna iman ediyoruz. Kim İslam’dan başka bir din ararsa ondan kabul olmayacağını söylemişsin yarabbi. Bizler Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile 23 senede inzal buyurduğun şeriatından razıyız. Asrımızda senin hükümlerin ile hükmedilmiyor ya rabbi. Biz onlardan ve sistemlerinden beriyiz. İslam’ın adaletine Senin ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in

yoluna tutunmak istiyoruz. Bizleri Yahudi ve Hristiyanlara karşı güçlendirip izzet ve şeref ver. Yahudi ve Hristiyanları koruyan onları cennete sokan batıl ve kâfirce anlayıştan bizi uzak tut.

Allah'ım bizi İslam'la şereflenmeyen, Senin kölen olmaktan şeref duymayan izzetsizlerden eyleme. Âmin

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.